

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Lissabons ynkelige Undergang

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139962772864.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Vi grue maa saa tidt vi høre Posten blæse,
Af got han har saa lidt fra Landene at læse;
Her flyder man i Graad for HErrens Vredes Riis!
Der er man Vild og Kaad paa første Verdens Viis!
Imidlertid man seer forfærdelige Domme
I Verden meer og meer at true, ja at komme,
Saa voxer Syndens Straf, men Synden ligesaa,
Paa baade Jord og Hav, hvad der vil følge paa?
Det er en suur Comet i vores Tiid oprunden,
Som aldrig bliver seet, før Riset alt er bunden,
Men saa skal denne Jord selv være Vidne til,
Ja alle Himle, hvor Gud nødig straffe vil.
I Bierge agter paa og hører HErrens Trætte,
Hvorledes han maae gaae med Christne Folk i Rette!
Da han saa gierne vil dem unde Himle-Stand,
Saa nøder de ham til at sette dem i Band.
Saa staaehærdet mod saa meget got at nyde,
Vel maatte Christen Blod, ja Stok og Steen fortryde,
En Oxe kiender jo sin Herre, ja en Hund,
Hvad er han den dog troe, som fylder ham hans Mund.
Hvad fik Gud for saa rar og stor en Gave: Livet,
Og hvad han dertil har saa overflødig givet,
Hvad, for han os har fried af saa utallig Nød,